

Oxfordmøtene.

Fortsatt fra 1ste side.

alle må arbeide mot et felles mål, et kristent Norge. Blir kristendommen en realitet i politikk, regjering og storting, og i hjem, skoler og overalt, er Oxford-gruppens hensikt nådd.

Alle kan være med på denne nye verdensrevolusjon. Arbeidere og arbeidsgivere kan legge alle sine vanskeligheter under Guds ledelse. Og denne bevegelse vil bryte alle skranker ned, gjøre menneskene virkelig frie og skape et inderlig Gudsforhold igjen. En av dem som ikke lot sig påvirke av bevegelsen, sa engang: Oxford-gruppen er ute etter min sjel, men jeg vil ikke. Men det er ikke Oxford-gruppen som er ute etter sjeler. Det er kun Gud. Vi er kun redskaper og brukes kun som sådanne av Gud. Den samme mannen sa også: Jeg har ønsket en vekkelse, og en åndens pinsevind. Men da Oxford-gruppen kom holdt han sig utenfor, fordi han ikke vilde ofre noget selv. Vi må selv ofre meget av det vi før anså for stort. Og heller ikke kan vi si at vi er uten synd. Ingen her i kirken kan anse sig syndfri, ti alle er syndere for Gud.

Til slutt uttalte Ramm at han kjente ikke mangel som søkte kirken idag, men de som kjente ham, forbausedes over at han stod på Domkirkens prekestol og forkynte den nye åndelige verdensrevolusjon. Men det som han gjorde, kan enhver gjøre. Gi dig over til Gud, og himmelen vil komme ned i ditt daglige liv! Og du vil opdage at du er skapt i Guds billede. Gud fjerner fristelsen, urenheten og vanskelighetene i ditt liv og fører alle som gir sig til ham, frem mot bedre og lysere tider.

Domprosten forrettet også efter talen, og der var til slutt altergang, hvor både Oxford-folk og andre deltok.

FJELDSÆTER KAPELL.

På Fjeldsæter kapell var det igår stuende fullt. Flere bord blev flyttet ut, men allikevel var den lille kapellstue full en halv time i forveien.

Res. kap. Hesselberg åpnet og gav ordet til student Haslund som ledet møtet. Flere norske og utenlandske talte. Møtet blev ikke ferdig før kl. 1,30, og Hesselberg avsluttet med bønn.

En mektig aftengudstjeneste i Domen.

Flere Oxfordfolk på prekestolen. Domprosten og pastor Fjellbu taler, biskopen avslutter.

Domkirken var overfylt til Oxfordmøtet igår aftes — mange måtte gå uten å komme inn.

Advokat Wikborg, Oslo, ledet møtet. En rekke av gruppens medlemmer talte fra prekestolen, og

også flere norske. Blandt de siste var fru Wikborg, som fortalte om sin forvandling — hun hadde igår i landets skjønneste kirke gått til alters, det var hennes første altergang siden konfirmasjonen.

Den unge student Randulf Haslund: Ungdommen strømmer til, hvor gruppens krav stilles. Vi føler at nu har vi en positiv oppgave. Vi er den fri ungdom som vil skape vårt land. Vi vil omskape vårt Norge ved hjelp av ungdommen, vi skal frem — for Gud er med!

Oxfordbøkene

fåes i Misjonscentralen, Kongens gate 24.

En forretningsmann fra Bergen, Erling Allers Nilsen, fru Sanderson (hvis mann er en av de største fabrikkere i Skotland) og Alexander Wood (en av Skotlands største sildeeksportører) talte alle om hvordan Gudskravet kunde innpasses i forretningslivet. Blandt de unge som talte fra Domkirkens prekestol var også en fotballspiller fra Syd-Afrika — den kristne revolusjon går frem over hele verden, sa han, ungdommen er på marsj for Kristus.

Gripende tale av domprosten.

Så sang man stående den gamle kristne kampsang «Vår Gud han er så fast en borg» hvorpå domprost Haugsøen i presteornat besteg prekestolen.

— Oxford har lært oss, at spørsmålet om Gud ikke er et intellektuelt spørsmål, det er først og fremst et moralsk spørsmål. Disse mennesker taler til oss om viljen, de går løs på vår samvittighet.

I gripende ord talte domprosten om hvordan Oxford hadde vist oss hvordan vi skulde finne hjem i tåken til Ham som ikke er vår fiende, men vår far, vår venn.

— Men det koster, det er en pris å betale, det har de fortalt oss. Et av kravene er at vi skal være helt ut ærlig. Hver og en av oss blir stillet overfor dette krav. Taleren minnet om skattelovene her i landet. De lover som stillet så veldig et krav til mange av oss der skal gi op hvad vi tjener. Men, en må være helt ut ærlig. En slik liten ting som ikke å være ærlig her, kan stenge veien til Gud! Vær ærlig — det er et av de vilkår som stilles for at det norske folk kan komme i kontakt med den levende Gud. Husk Han lønner, og gleden får du!

En bevegelse som tar ungdommen over hele landet.

Pastor Fjellbu var glad for alt han hadde fått i disse dager og alt han hadde sett. En bevegelse som tar ungdommen over hele landet, og særlig ungdommen i denne by. Du skal våge spranget ut i 70,000 favners dyp — der er Frelserarmen som tar imot dig. Til de unge mennesker i Trondheim som hadde bestemt sig til å gi sitt liv til Gud, vilde han si: Sørg for at Dere får næring i Guds ord. Jeg håper og tror at det som skal skje her i byen blir at ungdommen forvandles til å bli livsforvandlerne, at de forvandler hjemmene. skolene.

Da kommer Guds rike, da skjer Guds rike.

Advokat Wikborg sluttet med å opfordre folk til å bli med i dette, å skape et nytt nasjonalt liv i Norge under Guds ledelse.

Efter en stille stund, hvor de mange forsamlede mennesker bøiet sitt hode og lyttet til stillheten under Domens hvelv, bad Wikborg en bønn.

Fedrelanssalmen lød deretter.

Biskopen: Det som er satt igang, skal fortsette!

Biskop Støren avsluttet gudstjenesten med en kort men gripende preken. Han tok sitt utgangspunkt i ordene i Apostlenes Gjerninger: «I gjorde vel at I kom.»

Han vilde takke Oxfordgruppen for den krafttilførsel den hadde bragt. Vi har hatt vekkelser før, men ved denne vekkelse Oxford har bragt oss, er det noget særskilt. Det har vært alt for meget hos dem som var kommet til liv i Gud, at de blir stående ved at saken var i orden for deres vedkommende. Våre venner av Oxford sier, at det gjelder å bli forvandlet til en livsforvandler for andre.

Det er endel som står tvilende overfor denne bevegelse. Men til dem vil jeg si: Har Dere prøvet å leve efter de fire absolutter? For å finne Gud må vi frem til korset, det er den sanne vei som de gamle lærte oss.

Til slutt rettet biskopen en varm takk til Oxfordgruppen for at den kom hit. Det som er satt igang, det skal fortsette! Vi kan bruke det gamle billede om sneballen som skal rulle og bli større og større.

Med biskopen i spissen bad så den veldig forsamling Fader Vår, og Domen tømtes langsomt.

Også i Vår Frue kirke

var det igår et mektig Oxfordmøte.

DE BRITISKE flåtemanøvrer i Atlanterhavet, — tidligere omtalt i vårt blad — begynte torsdag i farvannet vest for Gibraltar. Manøvrene omfatter et område av 2,5 millioner kvadratkilometer hav.

